

položkami pasivními a aktivními, má právní názor soudem vyslovený zřejmě ten dosah a smysl, že při výpočtu dluhu ve smyslu § 7 zák. č. 213/1919 se k akt. položkám hleděti nemá. Poněvadž pak podle § 7 zák. o ss správní úřad je vázán názorem nss-em vysloveným, neměl nss tentokrát již možnosti de plano zkoumati, zdali právní názor, na němž jest nař. rozhodnutí založeno, je ve shodě se zákonem, nýbrž mohl toliko zkoumati, zda nař. rozhodnutí je ve shodě s právním názorem nss-em v téže věci již vysloveným. Tímto názorem se žal. úřad v nař. rozhodnutí řídil.

Pokud však chce stížnost vytýkati, že nař. rozhodnutí není ve shodě s názorem nss-u a že je tedy vzhledem k ustanovení § 7 zák. o ss nezákonné, jest námitka tato zřejmě bezdůvodná. — — —

Č. 6304.

Státní zaměstnanci. — Učitelstvo: * Ustanovením § 10, odst. 2. zák. č. 230/1920 o tom, že doba získaná válečnou maturitou neb jinou poskytnutou výhodou má se odečísti od včítatelné doby vojenské, nebylo změněno ustanovení § 12, odst. 2. nařízení č. 666/1920.

(Nález ze dne 9. února 1927 č. 2618.)

V ě c: Zemský správní výbor v Praze proti min. školství a národní osvěty o započtení vojenské služby učiteli Karlu Ch. v B.

V ý r o k. S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Učitel Karel Ch. studoval v letech 1912—1915 na učitelském ústavě v S., nastoupil 15. dubna 1915 voj. službu, vykonal 6. prosince 1916 zkoušku učitelské dospělosti a byl 16. ledna 1919 poprvé ustanoven ve školské službě.

Výnosem z 20. května 1924 svolila zšr v Praze, aby byla jmenovanému učiteli započítána ve smyslu 2. odst. § 12 vl. nař. č. 666/20 doba voj. služby vál. od 15. dubna 1915 do 24. listopadu 1918 do služ. postupu i pense s právní platností k 1. lednu 1921.

Zv v Praze, který se dopisem z 11. dubna 1924 vyjádřil, že nečiní námitek, aby byla žadateli započtena voj. služba, avšak teprve od 1. července 1916 — 24. listopadu 1918, namítal v odvolání, jež z onoho výnosu zšr-y vznesl, že nutno podle 2. odst. § 10 zák. z 7. dubna 1920 č. 230 Sb. od včítatelné voj. služby odečísti výhodu zákonnou ve studiích. Odvolání to min. škol. nař. rozhodnutím zamítlo jako neodůvodněné, přihlížeje k tomu, že § 12 vl. nař. č. 666/20 nečiní rozdíl, zda vál. služba voj. konána byla po dosažení plné kvalifikace čili nic, a že tudíž dlužno všem učitelským osobám, na něž se toto nařízení vztahuje, započísti onu službu plně.

Stížnost namítá toliko, že odst. 2 §u 12 nař. č. 666/20 sice ustanovuje, že voj. služba válečná se započítává plně, že však přece nutno posuzovati za korektiv tohoto ustanovení odst. 2 § 10 zák. č. 230/20 stanovicí »doba získaná vál. maturitou nebo jinou poskytnutou výhodou bu-

diž od včítatelné voj. doby odečtena« a že tudíž nutno podle tohoto ustanovení učitelé Ch-ovi při započtení voj. služby výhodu získanou v studiích od včítatelné voj. služby odpočítati.

Nss shledal stížnost bezdůvodnou:

Zák. ze 7. dubna 1920 č. 230 Sb. označuje se již ve svém nadpisu jako »zákon, jímž se vydávají zvláštní ustanovení pro civilní státní zaměstnance, kteří válkou byli zdrženi ve výkonu nebo nastoupení civ. služby státní.« Tato výjimečnost zák. č. 230/20 vyplývá ovšem i z jeho obsahu, zejména z čl. IV § 10, který v prvním odstavci svém stanoví za podmínek v něm uvedených nárok stát. zaměstnanců tam blíže označených na zkrácení postupových lhůt stanovených článkem III. §em 1, článkem VI. a VII. §em 9 zák. ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a v druhém odstavci obsahuje ustanovení shora citované, tedy nárok oproti nároku dle zák. č. 222/20 dále jdoucí a tedy výjimečný, poněvadž tento zákon poskytl stát. zaměstnancům v něm označeným zcela všeobecně nárok, aby se jim doba služební před 1. zářím 1919 propočítla podle čekatelské doby a podle lhůt časového postupu, stanovených zákonem č. 541/19.

Je-li však zák. č. 230/20 zákonem zvláštním, výjimečným — nelze ustanovení jeho užití — jak stížnost praví — za korektiv ustanovení zák. č. 222/20, resp. ustanovení vl. nař. č. 666/20 vydaného na základě zák. č. 222/20, pokud tento zák. resp. nař. č. 666/20 samy výslovně nepoukázaly k některému ustanovení zák. č. 230/20.

Když tedy § 12, odst. 2 nař. č. 666/20, na základě něhož žal. úřad ve shodě se zř-ou učitelé Ch. započtl voj. službu, odkazuje toliko k § 14, odst. 1 zák. č. 230/20 na vysvětlenou, kterou službu sluší rozuměti službou válečnou, konanou v době světové války, když však tento § 12 odst. 2 nař. č. 666/20 ani jiné ustanovení tohoto nař., resp. zák. č. 222/20 nepoukázal také k omezení stanovenému 2. odst. § 10 zák. č. 230/20, majícímu zřejmě vztah toliko k 1. odst. tohoto §, je patrné, že názor stížností hájený není správný a slušelo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

č. 6305.

Stavební právo. — Řízení před nss-em (Slovensko): Je nájemce budky prodejní, postavené v průjezdě domu, legitimován ke stížnosti na nss proti rozhodnutí stav. úřadu, kterým k žádosti vlastníka domu bylo z důvodů stav. statutu nařízeno odstranění budky?

(Nález ze dne 10. února 1927 č. 15.222/26).

V ě c: Benau P. ve V. proti župnímu úřadu v Nitře stran odstranění boudy v průjezdu.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jak o nepřípustná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nařídil žal. úřad k žádosti Heřmana K., vlastníka domu č. 29 ve V., aby dřevěná bouda v průjezdě uvedeného domu byla do 15 dnů pod exekucí odstraněna z důvodu, že boudou jest zúžena šířka průjezdu domu způsobem přičícím se ustanovení § 137 stav. statutu pro býv. župu Nitranskou.